

BRASIL GUANYA EL MUNDIAL

Lula guanya a Bolsonaro fill de Bolsonaro

De tenir una humanitat mínimament civilitzada, la notícia no seria notícia. Se suposa que un país vol el millor per a ell i a l'hora de votar ho farà pel que cregui més honest. Entre Lula i Bolsonaro, la honestedat no té color. Apart representar a l'extrema dreta, Bolsonaro té una biografia (començant pel seu propi pare) digna de novel·la negra. Acumula totes les xacres possibles tan personals com socials i ja no diguem polítiques. Lula no és un sant, els sants no es dediquen a la política, els sants, quan guanyen una revolució tornen a casa. En tot cas només la seva presència física ja dóna més confiança que la del fill de Bolsonaro.

La victòria de Lula ha estat tant sorprenent com ajustada. Gairebé la meitat dels votants s'han decantat per un candidat emmerdat fins el coll de corrupció, lligat a organitzacions criminals, obertament oposat a tot allò que s'apropa als drets humans... un bandarria. La meitat gairebé de la població brasilera ha votat a un bandarria. Déu n'hi do.

De moment, el Brasil podrà conservar part de la seva terra, part de la seva natura i part de la justícia que qualsevol país necessita per tirar endavant. El país és gran, la feina a fer

descomunal i Lula és un home de vuitanta anys, però alguna cosa es farà a no ser que Bolsonaro seguint el seu instint i recolzat per la seva banda i la ignorància de bona part del seu poble, tregui els gossos al carrer i, o bé força unes noves eleccions (aquestes ja les ha considerat il·legals) o mitjançant un cop d'Estat.

La dreta mundial ha tornat amb tots els seus tics, vicis i estratègies. No s'ha deixat ni una coma del seu missal que tanta força li va donar fa encara no un segle. Seria desitjable que l'esquerra no fes el mateix, que variés el discurs, que aprengué a unir-se, a utilitzar les xarxes, que mentís no només a la dona sinó a la societat. En el món actual només la mentida té raó i triomfa.

Hi ha una altre solució que els d'esquerres protagonitzessin un suïcidi col·lectiu. Segur que seria molt comentat durant dos o tres dies.

